

'เวสต์แบงก์' ไขว้ผลวิจัย 20 ปี จิตีพีไม่สะท้อนเศรษฐกิจจริง

กรุงเทพธุรกิจ ● "เวสต์แบงก์" เผยผลสำรวจจาก 141 ประเทศ ตลอด 20 ปีที่ผ่านมา พบ "จิตีพี" ไม่สะท้อนภาพเศรษฐกิจแท้จริง เผยเป็นเพียงเครื่องชี้วัดผลผลิตของประเทศ แต่ไม่สะท้อนการเปลี่ยนแปลงของชาติบนพื้นฐานความจริง

หวั่นส่งสัญญาณผิด เกี่ยวกับความเข้มแข็งของประเทศ และใช้ตัวชี้วัด 4 ด้านเสริม ตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (จีดีพี) ถูกใช้เป็นเครื่องชี้วัดสภาพเศรษฐกิจของแต่ละประเทศมาไม่น้อยกว่า 70 ปี แต่รายงานล่าสุดของ ธนาคารโลก (เวสต์แบงก์) หัวข้อการเปลี่ยนแปลงความมั่งคั่งแห่งชาติสู่การสร้างอนาคตที่ยั่งยืน ซึ่งได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลความมั่งคั่งจาก 141 ประเทศทั่วโลกระหว่างปี 2538-2557 กว่า 1,500 คริวเรือน ระบุว่า การใช้ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) เป็นเครื่องมือชี้วัดอัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจนั้น ยังไม่สามารถสะท้อนภาวะที่แท้จริงของเศรษฐกิจประเทศนั้นๆ ในระยะยาวได้

ดังนั้น รายงานชิ้นนี้จึงได้นำเสนอตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ รูปแบบใหม่ ที่ได้ประมวลข้อมูลสถิติ 4 ด้านสำคัญมาพิจารณา ได้แก่ ทุนด้านการผลิต ทุนจากทรัพยากรธรรมชาติ ทุนมนุษย์ และการ

อ่านต่อหน้า 4

ต่อจากหน้า 1 เวสต์แบงก์

ลงทุนทุนต่างประเทศ ซึ่งธนาคารโลกเห็นว่าสามารถแสดงการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนในระยะยาวและสะท้อนภาวะเศรษฐกิจที่แท้จริงของประเทศออกมาได้

หวั่นส่งสัญญาณผิดด้านเศรษฐกิจ

นายเคเวนติน วอดอน ผู้แทนจากธนาคารโลก กล่าวว่า จิตีพีเป็นเครื่องชี้วัดที่แสดงถึงรายได้และผลผลิตของประเทศเท่านั้น แต่ไม่ได้บ่งบอกถึงความเปลี่ยนแปลงของทรัพยากร รวมถึงสินทรัพย์ของชาติบนพื้นฐานความเป็นจริง ดังนั้น จิตีพี จึงอาจ

ส่งสัญญาณผิดๆ เกี่ยวกับความแข็งแรงของเศรษฐกิจ โดยไม่ได้คำนึงถึงว่า ต้นทุนของประเทศนั้นๆ ได้ลดลงหรือเสื่อมถอยลงไปมากน้อยเพียงใดแล้ว

นอกจากนี้ หากปราศจากข้อมูลที่ถูกต้อง การดำเนินการลงทุนด้านต่างๆ หรือการพัฒนาเพื่อก้าวไปสู่ความมั่งคั่งที่ยั่งยืนก็อาจไม่สอดคล้องกับอัตราขยายตัวของประชากรและเป้าหมายการพัฒนาประเทศได้อย่างแท้จริง

นายกมลสินทร์ พิณีภูวตล ผู้อำนวยการสถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน) (ITD) กล่าวว่า รายงานนี้เปิดมุมมองใหม่เรื่องตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจให้แก่บรรดานักเศรษฐศาสตร์ ผู้กำหนดนโยบาย ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อนำมาประเมินการเติบโตทางเศรษฐกิจได้อย่างแท้จริง และพบว่าความยั่งยืนในศตวรรษที่ 21 จะมีได้ขึ้นอยู่กับทุนด้านการผลิตแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังคงเกิดขึ้นจากการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ ผ่านการทำงานอย่างเข้มข้นของสถาบันต่างๆ และภาครัฐในแต่ละประเทศ

ประเทศรายได้ปานกลางมั่งคั่งเพิ่ม

ธนาคารโลกรายงานว่า ประเทศรายได้ปานกลางกำลังก้าวขึ้นไปสู่การเป็นประเทศรายได้สูง โดยความมั่งคั่งของโลกได้เพิ่มขึ้น 66% จาก 690 ล้านล้านดอลลาร์ ไปอยู่ที่ 1,143 ล้านล้านดอลลาร์ ซึ่งสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นนี้มาจากการเพิ่มขึ้นอย่างสุดโต่งของจำนวนประเทศรายได้ระดับกลางที่เพิ่มขึ้นจาก 19% มาอยู่ที่ 28% ขณะที่ จำนวนประเทศรายได้สูงมีสัดส่วนลดลงจาก 75% มาอยู่ที่ 65% ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นผลสะท้อนของปรากฏการณ์ "ความรุ่งโรจน์แห่งเอเชีย" (Rise of Asia) ซึ่งเปลี่ยนผ่านจากสถานะประเทศรายได้ต่ำมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางภายในหนึ่งชั่วอายุคน ซึ่งยังต้องระวังการเกิดช่องว่างจากความ

เหลื่อมล้ำของความมั่งคั่ง และพัฒนาทุนทรัพยากรมนุษย์

รายงานนี้ระบุว่า แม้บางประเทศจะมีอัตราเติบโตของความมั่งคั่งต่อหัวต่อคนสูง แต่ก็เป็นการขยายตัวของประชากรน้อย จิตีพีที่สูงขึ้นจึงไม่สามารถสะท้อนว่าเศรษฐกิจดีขึ้นจริงๆ ในทางตรงกันข้ามพบข้อเท็จจริงว่า จำนวนประชากรที่เติบโตอย่างรวดเร็วและการมีประชากรวัยหนุ่มสาวจะเป็นประโยชน์มาก ในกรณีที่มีการลงทุนเพียงพอและเหมาะสมกับแรงงานคนรุ่นใหม่ ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาคนควบคู่ไปด้วย รายงานนี้ได้มีการกำหนดทุนทรัพยากรเป็น 2 ประเภท คือ ทุนทรัพยากรที่สร้างเอง (Renewable) และ ทุนทรัพยากรที่ไม่ได้สร้างเอง (Non-Renewable) ทั้งนี้ทรัพยากรธรรมชาติถือว่าเป็นทุนทรัพยากรประเภทแรกที่เป็นสินทรัพย์ที่สำคัญที่สุดของประเทศ รายได้ต่ำ

ทั้งนี้ในปี 2557 ทุนทรัพยากรธรรมชาติคิดเป็นสัดส่วนถึง 47% ของความมั่งคั่งทั้งหมด โดยส่วนใหญ่ประเทศรายได้ต่ำพึ่งพาทุนด้านนี้มากถึง 27% ขณะที่ประเทศร่ำรวยจะพึ่งพาทุนทางทรัพยากรธรรมชาติลดลงเรื่อยๆ ตามลำดับ ตั้งแต่รายได้ปานกลางไปจนถึงรายได้สูง ในทางตรงกันข้ามพบว่า ประเทศรายได้ปานกลางจนถึงรายได้สูงจะมีการพึ่งพาทุนมนุษย์มากขึ้นถึง 70%

หลายประเทศเพิ่มพัฒนาทุนการผลิต

สาเหตุที่หลายประเทศลดการพึ่งพาทุนทรัพยากรธรรมชาติเพื่อสร้างความมั่งคั่งให้ประเทศ สืบเนื่องจากหลายประเทศหันมาเพิ่มการพัฒนาทุนด้านการผลิตมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มการพัฒนาทุนมนุษย์ สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่า เศรษฐกิจในประเทศหนึ่งๆ สามารถก้าวข้ามจากสถานะประเทศที่ยากจนและไม่มีทุนทรัพยากรที่สร้างเองไปสู่การเป็นเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้จะต้องเน้นการลงทุนในทุนมนุษย์โครงสร้างพื้นฐาน และทุนการผลิตอื่นๆ ยกเว้นประเทศตะวันออกกลางที่ยังพึ่งพาทุนธรรมชาติสูง ซึ่งวันหนึ่งจะหมดสิ้นไป เนื่องจากเป็นทุนทรัพยากรที่ไม่ได้สร้างเอง (Non-Renewable) ทั้งนี้ ทุนทรัพยากรธรรมชาติมีมูลค่าเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว ระหว่างปี 2538 - 2557

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 200,000
Ad Rate: 2,400

Section: First Section/หน้าแรก

วันที่: อังคาร 3 กรกฎาคม 2561

ปีที่: 31

ฉบับที่: 10876

หน้า: 1 (ซ้าย), 4

Col.Inch: 60.17

Ad Value: 144,408

PRValue (x3): 433,224

คลิป: สีสี่

หัวข้อข่าว: 'เวสต์แบงก์' ไขว้ผลวิจัย 20 ปี จิตพิไม่สะท้อนเศรษฐกิจจริง

แบ่งเป็นทรัพยากรที่ไม่สามารถนำกลับมาใหม่ได้ เช่น น้ำมันดิบ มีมูลค่าเพิ่มขึ้น 308% ขณะที่ ทรัพยากรที่สามารถสร้างขึ้นใหม่ได้เช่น ป่าไม้ ที่ดินทางการเกษตร ขยายตัว 44% อันเป็นผลมาจากการบริหารจัดการ เช่น การพัฒนาป่าไม้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว การเพิ่มผลผลิตต่อไร่ในพื้นที่การเกษตรและถึงแม้ว่าการปรับปรุงเรื่องจัดการทรัพยากรธรรมชาติจะไม่ปรากฏตัวเลขในบัญชีถึงผลที่ได้รับอย่างชัดเจน

แต่ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้นจากการนี้ กลับช่วยให้แรงงานและประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นตามไปด้วย ซึ่งการจัดการที่เหมาะสมสามารถใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่มีประสิทธิภาพมาใช้เป็นเครื่องมือได้ทุนมนุษย์ แรงขับเคลื่อนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน